

Stanowisko
strony pracowników i strony pracodawców
Zespołu Problemowego ds. Ubezpieczeń Społecznych Rady Dialogu Społecznego
z dnia 27 marca 2024 r.

w sprawie: realizacji postanowień Konwencji o pracy na morzu MOP w zakresie stworzenia systemu ubezpieczeń społecznych dla marynarzy zamieszkujących na terenie państwa, Członka Konwencji.

Na podstawie art. 30a w związku z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 2232 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1.

Stanowisko wynika z wniosku strony Pracowników Zespołu Trójstronnego ds. Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego dotyczącego zabezpieczenia społecznego polskich marynarzy – Konwencja o pracy na morzu, 2006 (MLC 2006) przyjęta przez Konferencję Ogólną MOP w dniu 23 lutego 2006 roku (Dz.U. z 2013, poz. 845, Dz.U. z 2017, poz. 512, Dz. U z 2021, poz. 707) – dalej „Konwencja”:

- Biorąc pod uwagę ratyfikowaną w drodze ustawy z dnia 31.08.2011 r. Konwencję o pracy na morzu MOP z 2006 roku wraz z ratyfikowanymi poprawkami do tejże Konwencji,
- Uwzględniając Oświadczenie Rządowe z dnia 16.05.2013, (Dz.U.2013 poz.846) w sprawie mocy obowiązującej Konwencji o pracy na morzu MOP, wskazujące na zgłoszenie wraz z dokumentem ratyfikacyjnym złożonym przez Rzeczpospolitą Polską o wypełnieniu 8 z 9 wymienionych w Konwencji świadczeń z tytułu ubezpieczeń społecznych, o których mowa w Normie A4.5 ust. 1 Konwencji,
- Przywołując ustawę z dnia 9.10.2015 o pracy na morzu (Dz. U. 2015, poz. 1569 z późn. zm.),
- Podkreślając, że pomimo upływu 12 lat od ratyfikacji i 10 lat od implementacji Konwencji do polskiego prawa oraz pomimo wielokrotnego podnoszenia przez Stronę Pracowników oraz Stronę Pracodawców Zespołu Trójstronnego ds. Żeglugi i Rybołówstwa kwestii rzeczywistego wdrożenia ratyfikowanych Instrumentów MOP, Rzeczpospolita Polska dotychczas nie przyjęła stosownych rozwiązań prawnych dla wprowadzenia w życie przyjętych na siebie zobowiązań, wynikających zarówno z ratyfikacji Konwencji, jak i ze złożonego przez Rząd RP oświadczenia.
- Zwracając uwagę, że kilkadziesiąt tysięcy polskich marynarzy zatrudnionych przez armatorów lub pracodawców spoza UE zamieszkujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz mających na Jej terenie centrum aktywności życiowej pozostaje bez przysługujących im uprawnień do stosowych świadczeń z systemu ubezpieczenia społecznego, w tym, m.in.: opieki medycznej, zasiłków dla bezrobotnych, świadczeń emerytalnych czy inwalidzkich,

- Podkreślając skutek, jaki dla omawianej sprawy wniósł wyrok TSUE w sprawie C-631/17SF, że pozostawienie tak licznej rzeszy obywateli bez należytej im ochrony w zakresie zabezpieczenia społecznego będzie poważnym naruszeniem międzynarodowych zobowiązań Polski oraz prawa Unii Europejskiej,

- Wskazując na skutki ekonomiczne dalszych zaniechań uregulowania omawianego problemu, które przejawiać się będą w związku z przywołanymi powyżej zobowiązaniami i wyrokiem TSUE, to jest bezpośrednią odpowiedzialnością budżetu państwa w przypadku roszczeń zgłoszonych przez marynarzy

Mając na względzie powyższe, Strona Pracowników i Strona Pracodawców Zespołu Problemowego ds. Ubezpieczeń Społecznych Rady Dialogu Społecznego wzywa Rząd Rzeczypospolitej Polskiej do pilnego podjęcia prac w celu przygotowania, w uzgodnieniu ze stroną społeczną, projektu rozwiązań, w sprawie wypełnienia przez Rząd RP postanowień Konwencji MOP – MLC 2006, w zakresie system ubezpieczeń społecznych dla marynarzy i w dalszej kolejności przesłania tego projektu do Marszałka Sejmu i skierowanie go pod obrady Parlamentu, uchwalenie i wprowadzenie w życie.

§2

Stanowisko wchodzi w życie z dniem podjęcia.